

לתמצית פסק הדין

בבית המשפט העליון

רע"א 5137/11

בפני:

כבוד השופט **א' גרוניס**

כבוד השופטת **מ' נאור**

כבוד השופט **י' עמית**

המבקש:

פלוגי

נגד

המשיבים:

1. עו"ד עודד הכהן

2. כונס הנכסים הרשמי

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בירושלים ב-פש"ר 43236-11-10 מיום
6.6.2011 שניתנה על ידי כבוד השופט ד' מינץ

בשם המבקש: עו"ד יורם בן פורת

בשם המשיב 1: עו"ד יגאל ספרבר

בשם המשיב 2: עו"ד טובה פריש

פסק דין

השופטת מ' נאור:

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ד' מינץ), בה נדחתה בקשת המבקש להסיר הגבלה שהוטלה על רישיון הנהיגה שלו במסגרת הליכי הוצאה לפועל, לאחר שניתן צו כינוס כנגדו בהליך פשיטת רגל.

2. השאלה שבמוקד הערעור – מה דינה של הגבלה שהוטלה על חייב במסגרת הליכי הוצאה לפועל לאחר שניתן כנגדו צו כינוס בהליך פשיטת רגל – טרם נידונה בבית משפט זה. בערכאות הדיוניות הפסיקה הקיימת אינה אחידה. על כן, החלטתי לדון בבקשה כאילו ניתנה רשות לערער והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה. דין הערעור להתקבל.

העובדות הצריכות לעניין

3. נגד המבקש נפתחו תיקי הוצאה לפועל, במסגרתם הוטלה הגבלה על רישיון הנהיגה שלו, מכוח סעיף 66א [לחוק ההוצאה לפועל](#), התשכ"ז-1967 (להלן: חוק ההוצאה לפועל או החוק).

4. ביום 23.11.2010 הגיש המבקש בקשה לפשיטת רגל. בו ביום ניתן צו כינוס כנגדו. ביום 6.6.2011 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בקשה להסרת ההגבלה שהוטלה על רישיון הנהיגה שלו. בית המשפט דחה את בקשתו, בהחלטה נשוא הבקשה, שזו לשונה:

"הגבלת החייב מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לפי סעיף 66א' [לחוק ההוצאה לפועל](#), התשכ"ז-1967 מוטלת על החייב רק במידה ועל פי סעיף 66ב' לאותו חוק, השתכנע רשם ההוצאה לפועל כי החייב הוא בעל יכולת לשלם את חובותיו אך הוא משתמט מתשלומם. החריג לכלל זה הוא במקרה ורשם ההוצאה לפועל שוכנע, כי הטלת ההגבלה עלולה לפגוע פגיעה ממשית בעיסוקו של החייב וביכולתו לשלם את החוב או שרישיון הנהיגה חיוני לו, עקב נכותו או עקב נכות בן משפחה התלוי בו. נוכח העובדה שרישיון הנהיגה של החייב במקרה זה הוגבל, הוכח כי רשם ההוצאה לפועל השתכנע כי החייב משתמט מתשלום חובותיו. לכן על החייב המעוניין שתוסר ממנו ההגבלה, לשכנע כי הוא נכנס לחריג, ובטענה כי לעתים מתקין מזגנים הוא לא עשה כן. הבקשה נדחית".

עיקר טענות הצדדים

5. לטענת המבקש, הוראות סעיפים 66א ו-66ב [לחוק ההוצאה לפועל](#) אינן רלוונטיות להליך פשיטת הרגל. משניתן צו כינוס לנכסי המבקש, הרי שהסנקציות הקבועות בסעיפים האמורים התייתרו, שכן הזוכה בהוצאה לפועל רשאי להגיש תביעת חוב בהליך פשיטת הרגל, ומסכת האיזונים נבחנת אך ורק במסגרת הליך פשיטת הרגל ולא במסגרת חוק ההוצאה לפועל.

המבקש מוסיף, כי כיום הוא נמצא בהליכי פשיטת רגל ומשלם את התשלומים החודשיים שהוטלו עליו בצו הכינוס. עוד טוען המבקש, כי הוא מצוי במצב בלתי אפשרי: הוא משלם את התשלומים שהוטלו עליו במסגרת כינוס הנכסים, אך אינו יכול לפנות לרשם ההוצאה לפועל בבקשה להסיר את ההגבלות על רישיון הנהיגה מטעם זה, שכן הסמכות במסגרת הליכי פשיטת הרגל נתונה לבית המשפט המחוזי הדן בהליכי פשיטת הרגל. לטענתו, מאחר והוא משלם את התשלומים על פי צו התשלומים, היה על בית המשפט המחוזי לבטל את ההגבלות על רישיון הנהיגה שלו.

6. בהתאם להחלטתי מיום 18.7.2011 הגישו המשיבים תשובותיהם לבקשת רשות הערעור. המשיבים תמימי דעים, כי דין הערעור להתקבל. לטענתם, כפועל יוצא מהוראת סעיף 20(א) [לפקודת פשיטת הרגל](#) [\[נוסח חדש\]](#), התש"ם-1980 (להלן: פקודת פשיטת הרגל או הפקודה), שעניינה עיכוב הליכים עם מתן צו כינוס, קיימת הצדקה משפטית להורות על הסרת כל המגבלות והסנקציות אשר הוטלו על החייב במסגרת הליכי ההוצאה לפועל, לרבות הסנקציה הנוגעת להגבלת רישיון הנהיגה, שהוטלה על המבקש במקרה שבפנינו.

דיון והכרעה

הליכי הוצאה לפועל אל מול הליכי פשיטת רגל

7. ישנן שתי מערכות נפרדות לגביית חובות – מערכת ההוצאה לפועל ומערכת פשיטת הרגל. לכל מערכת תכליות משלה וכלים משלה למימוש אותן תכליות. אפנה להלן לסקירת התכליות שבבסיס מערכת ההוצאה לפועל אל מול זו של פשיטת רגל, ומתוך כך תעלה ותצמח התשובה לשאלה הקונקרטית שבפניי.

8. חוק ההוצאה לפועל נועד להעמיד לרשות הציבור מנגנון, באמצעותו יוכל בעל דין לממש פסק דין שניתן לטובתו על ידי בית משפט כנגד מי שחויב בדין, וגם מסמכים משפטיים הניתנים לביצוע כמו פסק דין, ובהם שטרי משכון, משכנתה, שטרות ושיקים. מנגנון זה צריך להיות יעיל, מעשי ובר-יכולת אכיפתית, כאשר אינטרס הזוכה במימוש זכויותיו הוא בעל בכורה. זו תכלית החוק. עם זאת, המחוקק ראה לנגד עיניו גם את החייב, המתקשה למלא אחר פסק דין שניתן כנגדו בשל מצבו הסוציאלי, וביקש שלא להפכו, על ידי הפעלת מנגנון ההוצאה לפועל, לחסר כל ולנטל על החברה. זו תכליתו השניה של חוק ההוצאה לפועל, והיא באה לידי ביטוי במספר הוראות בחוק, המתחשבות במצבו של החייב. כך, למשל, מונה סעיף 22 לחוק מטלטלין החיוניים לחייב, שאינם ניתנים לעיקול ([ע"א 711/84](#) בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' פישמן, [פ"ד מ"א\(1\) 369](#)). בצד שתי תכליות מיוחדות אלה – גביה מהירה ויעילה, ומנגד, התחשבות בחייב והימנעות מלהפוך אותו לנטל על החברה – עומדות שתי תכליות כלליות התומכות בהן, אשר נגזרות מערכי היסוד של השיטה. כך, לצד התכלית המיוחדת של גביה מהירה ויעילה של החוב עומדת התכלית הכללית של הגנה על הקניין, המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. בצד התכלית המיוחדת שעניינה מניעת ירידה לחייו של החייב מונחת התכלית הכללית של הגנה על כבוד האדם של החייב ועל חירותו. התכליות המונחות ביסוד [חוק ההוצאה לפועל](#) – הן המיוחדות והן הכלליות – מצויות, לעתים קרובות, בהתנגשות, ויש צורך

לאזן ביניהן. במסגרת איזון זה יינתן משקל נכבד לאינטרס של הזוכה בביצוע פסק הדין אשר ניתן לטובתו (רע"א 4905/98 גמזו נ' ישעיהו, פ"ד נ"ה (3) 360; ע"א 2097/02 איטונג בע"מ נ' חדיד פ"ד נ"ז (4) 211).

9. לעיתים הליכי ההוצאה לפועל אינם משיגים את מטרתם ופסק הדין אינו ממומש. כך למשל, כאשר החייב נמצא במצב של חדלות פירעון, קרי, כאשר נכסיו אינם מספיקים כדי לפרוע את חובותיו. כאשר הליכי ההוצאה לפועל אינם יעילים דיים כדי לגבות את החובות, בכוחו של הנושה לנקוט נגד החייב בהליכי פשיטת רגל. גם החייב, שאינו מסוגל לשלם את חובותיו, יכול לבקש פשיטת רגל. הליכי פשיטת הרגל יביאו לתפיסת כל נכסי החייב ולריכוזם, ולאחר מכן למכירתם ולתשלום החובות. בבסיסו של הליך פשיטת הרגל מונחות שתי תכליות, שאינן בהכרח מתיישבות זו עם זו: האחת – כינוס נכסי החייב וחלוקתם בין נושיו בדרך הזולה, המהירה, היעילה והשווה ביותר. השניה – מתן אפשרות לחייב שאינו מסוגל לשלם את חובותיו לפתוח דף חדש בחייו, על ידי קבלת הפטר (ליון וגרוניס, פשיטת רגל 23-24 (מהדורה שלישית, 2010) (להלן: ליון וגרוניס)). במילים אחרות, גם הנושה וגם החייב יכולים למצוא תועלת בהליכי פשיטת רגל ובמעבר אליהם מהליכי הוצאה לפועל; הנושה - כיוון שכך יתפסו כל נכסי החייב וכספי מכירתם ישמשו לכיסוי החובות. החייב שאינו מסוגל לשלם את חובותיו - כיוון שבהליך פשיטת הרגל ניתנת לו הזדמנות לחזור לפעילות כלכלית נורמלית, תוך שמטת חובותיו, במלואם או בחלקם, בתנאים או ללא תנאי.

10. לעניין קו הגבול בין מערכת ההוצאה לפועל למערכת פשיטת הרגל קובע סעיף 20(א) לפקודת פשיטת הרגל:

"משניתן צו כינוס יהיה הכונס הרשמי שליד בית המשפט הכונס של נכסי החייב, ומכאן ואילך, ובאין הוראה אחרת בפקודה זו, לא תהיה תרופה לנושה נגד החייב לו חוב בר-תביעה, ולא יפתח שום נושה בתובענה או הליכים משפטיים אחרים, אלא ברשות בית המשפט ובתנאים שיראה לקבוע".

עם מתן צו הכינוס, מעוכבים הליכי ההוצאה לפועל והחייב עובר לחסות תחת הליכי פשיטת הרגל. משניתן צו כינוס, לא תהיה תרופה לנושה בגין חוב בר תביעה, אלא במסגרת הליך פשיטת הרגל. משניתן צו כינוס, שוב אין הנושים הרגילים יכולים לפתוח בהליכים משפטיים לגביית חובם מחוץ להליכי פשיטת הרגל, אלא ברשות בית המשפט של פשיטת רגל, שתינתן במקרים מיוחדים בלבד, ובתנאים שיקבע. סעיף 20(א) מתייחס הן להליך תלוי ועומד בעת מתן צו הכינוס והן להליך שנושה מעוניין לנקוט בו לאחר מתן הצו. הוראת סעיף 20(א) לפקודה משרתת את התכלית של מניעת פגיעה בעיקרון השוויון בין הנושים, ותורמת לחיסכון בזמנם של בתי המשפט, בכך שהתביעות תתבררנה לפני הנאמן לפי הוראות הפקודה (ליון וגרוניס, 118-119; ע"א 1516/99 לוי נ' חיג'אזי, פ"ד נח (4) 730).

להשלמת התמונה יצוין, כי סעיף זה אינו חל על נושה מובטח. ביחס לנושה מסוג זה נקבע בסעיף 20(ב): "הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מכוחו של נושה מובטח לממש את ערובתו או לעשות בה בדרך אחרת".

כן יוזכר סעיף 22(א) לחוק, העוסק בפרק הזמן שממועד הגשת בקשה לצו כינוס ועד להכרעה בה. על פי הסעיף, משהוגשה הבקשה, "רשאי בית המשפט לעכב כל תובענה, הוצאה לפועל ואמצעי אחר על פי דין נגד החייב".

ההגבלות בחוק ההוצאה לפועל

11. ההגבלות בחוק ההוצאה לפועל קבועות בפרק ו'1, סעיפים 66א-66ד. פרק ו'1, שכותרתו: "הטלת הגבלות על חייב בעל יכולת המשתמט מתשלום חובותיו", התווסף לחוק במסגרת תיקון 29, ונכנס לתוקף ביום 16.5.2009 (חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס' 29), התשס"ט-2008, ס"ח התשס"ט 42). סעיף 66א מונה את ההגבלות שניתן להטיל על החייב, ביניהן, בסעיף 66א(6), ההגבלה שהוטלה על המבקש כאן:

הגבלת החייב מקבל, מהחזיק או מחדש רישיון נהיגה; הגבלה זו לא תוטל אם שוכנע רשם ההוצאה לפועל כי הטלתה עלולה לפגוע פגיעה ממשית בעיסוקו של החייב וביכולתו לשלם את החוב או שרישיון הנהיגה חיוני לחייב, עקב נכותו או עקב נכות בן משפחה התלוי בו; לעניין זה יראו את מי שהוטלה עליו הגבלה מהחזיק רישיון נהיגה כמי שרישיון הנהיגה שלו פקע מחמת אי-תשלום אגרה.

בסעיף 66ב מנויים התנאים אשר רק בהתקיים אחד מהם יוטלו הגבלות לפי סעיף 66א:

66ב. (א) הגבלות לפי סעיף 66א לא יוטלו אלא בהתקיים אחד מתנאים אלה:

- (1) החייב הובא לפני רשם ההוצאה לפועל על פי צו הבאה לפי סעיף 69יב, או בא לפניו בדרך אחרת, הוכח לרשם ההוצאה לפועל כי הוא בעל יכולת המשתמט מתשלום החוב ולא ניתן הסבר סביר לאי-התשלום, ובלבד שהחוב הפסוק או החובות הפסוקים במצטבר עולים על 500 שקלים חדשים;
- (2) החוב הפסוק נובע ממזונות המגיעים מן החייב לבן זוגו, לילדו או להורו, למעט חוב מזונות שגובה המוסד לביטוח לאומי לפי חוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972 (בחוק זה – חוק המזונות);
- (3) החייב הוא בעל יכולת המשתמט מתשלום חובותיו כאמור בסעיפים 7ג, 67(ד), 69א(ד) או 69ג(ד), ובלבד שהתקיים אחד מאלה:

- (א) חלפו שישה חודשים ממועד המצאת האזהרה לחייב בהמצאה מלאה, והחוב הפסוק או החובות הפסוקים במצטבר עולים על 2,500 שקלים חדשים;
- (ב) חלפה שנה ממועד המצאת האזהרה לחייב בהמצאה מלאה, והחוב הפסוק או החובות הפסוקים במצטבר עולים על 500 שקלים חדשים.

12. זו תכליתן של ההגבלות, כפי שהובאה בדברי ההסבר לתיקון 29 (ה"ח תשס"ז, בעמ' 101):

"חוק ההוצאה לפועל אינו מאפשר לרשם ההוצאה לפועל להטיל הגבלות על חייבים, ואולם בהתאם לחוק ניתן להטיל צו מאסר נגד חייבים בשל בזיון הליכי הוצאה לפועל.

מוצע לצמצם את השימוש במאסרים (למעט מאסר בשל חוב מזונות) רק למקרים שבהם גובה החוב עולה על 500,000 שקלים חדשים. כדי לאזן בין זכויות החייבים לזכויות הזוכים, מוצע, כי עם צמצום המאסרים כאמור לעיל תינתן לרשם הוצאה לפועל סמכות להטיל על חייבים הגבלות אשר פגיעתן בזכויותיהם פחותה מזו של צו המאסר".

ובהמשך הדברים:

"מוצע לקבוע כי תנאי נוסף להטלת ההגבלות הוא שננקט לפחות הליך אחד לגביית החוב בטרם הטלתן. הוראה זו נועדה לחייב את הזוכים לנסות לגבות את החוב בדרך אחרת ובמיוחד על ידי הטלת עיקולים על נכסי החייב, בטרם הטלת ההגבלות האמורות".

13. ומכאן לשאלה המונחת בפנינו - מה דינה של הגבלה שהוטלה מכוח [חוק ההוצאה לפועל](#), לאחר מתן צו כינוס בהליך פשיטת הרגל? לטעמי המסקנה המתחייבת היא כי משניתן צו כינוס – יש להסיר ההגבלות שהוטלו על החייב במסגרת הליכי הוצאה לפועל. אנמק.

14. כפי שעולה מדברי ההסבר לסעיף 66א [לחוק ההוצאה לפועל](#), תכליתן של ההגבלות היא ליתן כלי קיצוני פחות ממאסר בידי רשם הוצאה לפועל כדי להביא למימוש פסק הדין, ולסייע לזוכה במימוש זכויותו. תכלית זו כוחה יפה כאשר עסקינן בהליכי הוצאה לפועל, אך היא אינה מתקיימת בהליך פשיטת רגל. המטרה המרכזית בהליך ההוצאה לפועל, אותה נועדה לשרת ההגבלה, היא מימוש פסקי דין, כאשר כל נושא פועל באופן עצמאי למימוש זכויותו (למעט במקרה של איחוד תיקים). תכלית זו אינה מתקיימת שעה שהחייב חוסה תחת הליכי פשיטת רגל, שכן בפשיטת רגל הנושה המסוים שאיננו נושה מובטח אינו רשאי, ככלל, לפעול באופן פרטני לגביית חוב שהינו בר תביעה בהליך פשיטת הרגל (סעיף 20(א) לפקודה), ולפגוע בכך בשוויון בין הנושים.

זאת ועוד. למן מתן צו הכינוס החייב אינו רשאי לנהוג בנכסיו מנהג בעלים. כלומר, בפועל נכסיו אינם ברשותו – כפי שהיו בהליך ההוצאה לפועל. על כן, אין כל טעם ותכלית בהטלת הגבלה על החייב עצמו, שעה שממילא אינו יכול לפרוע בעצמו את חובו. אם יוכרז פושט רגל, כל נכסיו יוקנו לנאמן והנאמן הוא זה שיכריע בתביעות החוב של הנושים, בפיקוח בית המשפט.

15. יוער עוד, כי [בפקודת פשיטת הרגל](#) קבועות הגבלות אחרות, ותכליתן שונה - למנוע מפושטי רגל או מחייבים, שניתן נגדם צו כינוס, להמשיך וליצור התחייבויות חדשות – כאמור בדברי ההסבר לסעיף 42א לפקודה (ה"ח התשנ"ד, בעמ' 503). ההגבלות, המנויות בסעיף 42א לפקודה, מתייחסות לחייב שהוכרז פושט רגל, אך ניתן להטילן כבר מעת מתן צו כינוס, כפי שמורה סעיף 18ב לפקודה.

16. הסרת ההגבלה לאחר מתן צו כינוס אינה בלתי הפיכה; אם בסופו של יום בית המשפט לא יכריז על החייב כפושט רגל – הליכי פשיטת הרגל נמחקים כאילו לא היו מעולם, והמצב חוזר לקדמותו, במובן זה שהנושים יוכלו לחדש הליכי גבייה נגד החייב (ע"א 542/76 וולף נ' כונס הנכסים הרשמי, פ"ד לא(2) 838; לוין וגרוניס, 189). הדברים יפים גם לגבי הגבלות שהוטלו מכוח [חוק ההוצאה לפועל](#) והוסרו עם מתן צו כינוס – אם בסופו של דבר לא יוכרז החייב פושט רגל, רשאים נושיו לפעול לחידוש ההגבלות, כפי שיפעלו לחידוש הליכי הגביה.

17. לאור כל האמור, נחה דעתי כי הגבלה שהוטלה על חייב בהליכי הוצאה לפועל – תוסר עם מתן צו כינוס בהליך פשיטת רגל.

מן הכלל אל הפרט

18. במקרה דנן, רישיונו של המבקש הוגבל במסגרת הליכי הוצאה לפועל. בינתיים, ניתן נגדו צו כינוס בהליך פשיטת רגל. לאור כל האמור לעיל, יש להסיר את ההגבלה שהוטלה על רישיונו וכך אני מורה. החלטת בית המשפט המחוזי מיום 7.7.2011 – מבוטלת.

השופט א' גרוניס:

אני מסכים.

השופט י' עמית:

אני מסכים.

הוחלט כאמור בפסק דינה של השופטת מ' נאור.

ניתן היום, כ"ז תשרי, תשע"ב (25.10.2011).

תמצית פסק הדין:

תגיות: הליכי הוצאה לפועל | הליכי פשיטת רגל

בית המשפט העליון קיבל בקשת פושט רגל להסיר הגבלה שהוטלה על רישיון הנהיגה שלו במסגרת הליכי הוצאה לפועל.

נקבע כי תכליתן של ההגבלות המוטלות על ידי הוצאה לפועל היא ליתן כלי קיצוני פחות ממאסר בידי רשם ההוצאה לפועל כדי להביא למימוש פסק הדין, ולסייע לזוכה במימוש זכויותיו. תכלית זו כוחה יפה כאשר עסקין בהליכי הוצאה לפועל, אך היא אינה מתקיימת בהליך פשיטת רגל. בפשיטת רגל הנושה המסוים שאיננו נושה מובטח אינו רשאי, ככלל, לפעול באופן פרטני לגביית חוב שהינו בר תביעה בהליך פשיטת הרגל ולפגוע בכך בשוויון בין הנושים. משניתן צו כינוס – יש להסיר ההגבלות שהוטלו על החייב במסגרת הליכי הוצאה לפועל.

נגד המבקש נפתחו תיקי הוצאה לפועל, במסגרתם הוטלה הגבלה על רישיון הנהיגה שלו, מכוח סעיף 66א לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967. ביום 23.11.2010 הגיש המבקש בקשה לפשיטת רגל. בו ביום ניתן צו כינוס כנגדו. ביום 6.6.2011 הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי בקשה להסרת ההגבלה שהוטלה על רישיון הנהיגה שלו. לטענת המבקש, משניתן צו כינוס לנכסי המבקש, הרי שהסנקציות הקבועות בסעיפים האמורים התייתרו, שכן הזוכה בהוצאה לפועל רשאי להגיש תביעת חוב בהליך פשיטת הרגל, ומסכת האיזונים נבחנת אך ורק במסגרת הליך פשיטת הרגל ולא במסגרת חוק ההוצאה לפועל.

בית המשפט קבע:

ישנן שתי מערכות נפרדות לגביית חובות – מערכת ההוצאה לפועל ומערכת פשיטת הרגל. לכל מערכת תכליות משלה וכלים משלה למימוש אותן תכליות.

חוק ההוצאה לפועל נועד להעמיד לרשות הציבור מנגנון, באמצעותו יוכל בעל דין לממש פסק דין שניתן לטובתו על ידי בית משפט כנגד מי שחויב בדין, וגם מסמכים משפטיים הניתנים לביצוע כמו פסק דין, ובהם שטרי משכון, משכנתה, שטרות ושיקים. מנגנון זה צריך להיות יעיל, מעשי ובר-יכולת אכיפתית, כאשר אינטרס הזוכה במימוש זכויותיו הוא בעל בכורה. זו תכלית החוק. בצד שתי תכליות מיוחדות אלה – גביה מהירה ויעילה, ומנגד, התחשבות בחייב והימנעות מלהפוך אותו לנטל על החברה – עומדות שתי תכליות כלליות התומכות בהן, התכלית הכללית של הגנה על הקניין, המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, והתכלית הכללית של הגנה על כבוד האדם של החייב ועל חירותו. התכליות המונחות ביסוד חוק ההוצאה לפועל – הן המיוחדות והן הכלליות – מצויות, לעתים קרובות, בהתנגשות, ויש צורך לאזן ביניהן. במסגרת איזון זה יינתן משקל נכבד לאינטרס של הזוכה בביצוע פסק הדין אשר ניתן לטובתו.

בבסיסו של הליך פשיטת הרגל מונחות שתי תכליות, שאינן בהכרח מתיישבות זו עם זו: האחת – כינוס נכסי החייב וחלוקתם בין נושיו בדרך הזולה, המהירה, היעילה והשווה ביותר. השניה – מתן אפשרות לחייב שאינו מסוגל לשלם את חובותיו לפתוח דף חדש בחייו, על ידי קבלת הפטר.

עם מתן צו הכינוס, מעוכבים הליכי ההוצאה לפועל והחייב עובר לחסות תחת הליכי פשיטת הרגל. משניתן צו כינוס, שוב אין הנושים הרגילים יכולים לפתוח בהליכים משפטיים לגביית חובם מחוץ להליכי פשיטת הרגל, אלא ברשות בית המשפט של פשיטת רגל, שתינתן במקרים מיוחדים בלבד, ובתנאים שיקבע. משניתן צו כינוס – יש להסיר ההגבלות שהוטלו על החייב במסגרת הליכי הוצאה לפועל. תכליתן של ההגבלות היא ליתן כלי קיצוני פחות ממאסר בידי רשם ההוצאה לפועל כדי להביא למימוש פסק הדין, ולסייע לזוכה במימוש זכייתו. תכלית זו כוחה יפה כאשר עסקינן בהליכי הוצאה לפועל, אך היא אינה מתקיימת בהליך פשיטת רגל. בפשיטת רגל הנושה המסוים שאיננו נושה מובטח אינו רשאי, ככלל, לפעול באופן פרטני לגביית חוב שהינו בר תביעה בהליך פשיטת הרגל ולפגוע בכך בשוויון בין הנושים.

הבקשה התקבלה.